

Помыслѣте си сега колко свѣтове е създаль Господь и колко е Той всемогющъ! Около всякое отъ тыя слѣнца, като дѣца около башж, ся врътять и обыкалять много другы топки като нашъж-тѣ земъж едны по-близу до него, другы по-надалечь отъ него, едны малкы, другы голѣмы, а то имъ грѣе и стои да гы надглѣдва да ли си работи всяка работж-тѣ. И при толкова си безбройны звѣзды, всяка си знае пѣтия и ряда, и никакъ си небрѣкатъ една на другж нито ся рушкатъ; съ това Господь искалъ да ны научи, че безъ рядъ нѣма животъ, и че всякой отъ настъ трѣбува да си знае мѣсто-то и ряда.

Нѣ може нѣкому да дойде на умъ да запытатъ: отдѣ додѣ слѣнце-то да стои, кога ніе глядамы, че то отъ еднѣ странж изгрѣе, прѣтури ся по небе-то па зайде на другж странж; лема земя-та ся връти а слѣнце-то стои?

Имате правдѣ да запытате за това, защо-то намъ наистинѣ така ся чини, па и за много вѣкове всички хора мыслили, че слѣнце-то и звѣзды-ты ся врътять около земъж-тѣ, а то си стои на едно мѣсто и не шява. Нѣ кога-то зели да ся вглядватъ и да ся приизирать по-добрѣ въ небе-то мнозина разбрали, че ся били лѣгали, и то по това, че земя-та ни е тврдѣ малка наспротивъ небе-то, па и чловѣкъ стои на едно малко мѣстце на неї та не може лесно да разглѣда и да проумѣе истинѣ-тѣ.

Кому-то ся е случвало да ся качи на корабъ за да пѣтува по водѣ, той тврдѣ добрѣ знае, че ако опре очи въ брѣгове-ты, то нему ще ся стори, какъ корабъ-тѣ стои на едно мѣсто, а брѣгове-ти ся мѣстять и връвятъ. Така сѫщо быва и съ земъж-тѣ, съ слѣнце-то и съ звѣзды-ты. На земъж-тѣ ніе смы като